

A Day at School from the Perspective of Visual Arts Students: Storyboard Practice

Suzan ARSLAN, Trakya University, ORCID ID: 0000-0003-1391-7937

Abstract

A storyboard is a depiction of a story in images in a series of panels. For the research, a storyboard practice on the subject of "A Day at School" was taken as the basis in the Art Education Graphic Design VI Master Art workshop course. The main purpose of this study is to reveal the perspective of the Art Teaching Graphic Design 4 Art Major students regarding their school and their storyboard processes. The study employs a qualitative research design approach. The participants included six students of the Art Education Graphic Design VI course. The collected data included the students' storyboards and the results of semi-structured interviews. The data of the research were analyzed inductively. The analysis revealed three main themes and sub-themes, being "perspective of school", "visualization of school life" and "views on the storyboard experience", and the findings were obtained in this direction. The research revealed that the students perceived the school as an institution that provides a profession, that prepares them for the future, that teaches self-sufficiency and takes a permanent place in their lives. It was observed that the students generally depicted their daily school life as a process of morning preparation – travelling to school – classes / workshop classes – eating in the canteen / dining hall – classes / workshop classes – leaving school, and they reflect the formal organization of the school in this manner. It was concluded that the storyboard application about school life compelled the students think about school life, and they subsequently gained experience in design. The results were discussed with reference to literature and similar studies, and various suggestions were presented accordingly.

Keywords: storyboard, daily school experience, visual arts education

Inonu University
Journal of the Faculty of
Education
Vol 24, No 3, 2023
pp. 1930-1950
DOI
10.17679/inuefd.1208757

Article Type
Research Article

Received
22.11.2022

Accepted
27.12.2023

Suggested Citation

Arslan, S. (2023). A day at school from the perspective of visual arts students: Storyboard practice. Inonu University Journal of the Faculty of Education, 24(3), 1930-1950. DOI: 10.17679/inuefd.1208757

EXTENDED ABSTRACT

Introduction

Storyboard refers to the visual portrayal of a story or script comprised of depictions placed on a sequence of separate panels (Fraiola, 2000, p.12). Today, storyboard is usually used in the film industry as the visual pre-shooting draft of a script. According to Naicker et al. (2020, p.126), the storyboard provides a creative area of usage in educational research. In educational research, storyboard especially makes it possible for personal experiences to become imaginarily, concretely, and reflectively visible, and it provides a visual text.

Schools are social institutions aiming to educate individuals within the scope of a specific plan and program. According to Celkan (2005, p.21), schools have certain social duties. These are improving the students in line with their skills, providing them with common and occupational knowledge, ensuring the orientation between the student and society, and providing the chance to have a democratic education. The education in the school is not random but goal-oriented, and individuals are expected to fully participate in this education. Art Teaching is an undergraduate degree program that is attached to a higher education institution. This research is based on the storyboard study with the topic "A Day at the School" carried out in the Graphic Design 4 Art Major course of the Art Teaching undergraduate degree program. Accordingly, the students reflected their daily school lives as a visual story sequence in line with their individual ways of expression.

Purpose

The main purpose of this study is to reveal the perspective of the Art Teaching Graphic Design 4 Art Major students regarding their school and their storyboard processes. Within the framework of this purpose, answers to the following questions were sought. Art Teaching Graphic Design 4 Art Major; 1) what are the views of the students regarding the school? 2) how are the school lives of the students? 3) how did the students visualize their school lives? 4) what are the views of the students regarding their storyboard experiences?

Method

Qualitative research method was used in this research. The study group of the research consisted of six students taking the course of Art Teaching Graphic Design 4 Art Major which is one of the lectures given in a public university. In the research, it was arranged that the participants carried out storyboard studies themed "A Day at the School" within a period of 6 weeks. In this study, the students portrayed their own school lives as a visual story of 20 frames. The data of the research were collected through the storyboard studies carried out by the students and the semi-structured interviews. The data obtained in this research were analyzed inductively. At the end of the analysis, three main themes and their subthemes emerged. These are perspectives on school, visualization of school life, and views on the storyboard experience. Minding the ethic matters in the research, the "Voluntary Participation Form" was presented to the participants before the research and their consent was taken. While the data were being reported, the names of the participants were altered, and they were given code names.

Findings

In the study, certain findings emerged as a result of the data obtained. First of all, the findings related to the students' reflections on their perspective on school were obtained. Findings obtained suggested that the students thought that school had functionality and they

deemed school as an institution preparing for the future in terms of occupation and personal development, that school was significant in their lives and made significant contributions in their lives, that they were not able to spend much time like previous years in school since they were in their senior year but in general school always occupied a certain place in their lives, that they were having some challenges related to school and these challenges were mostly the lecturing technique of the course's lecturer and the entire time being spent in school after waking up early in the morning.

In the study, findings related to the visualization of the school life emerged. It was seen that the students made a story of their schools lives as an introduction, body, and conclusion, and in the process of making the story, they reflected in principle the systematic timeline of the school, the physical organization of the school such as its external environment, classrooms, workshops, cafeteria, dining hall, exhibition spaces, library, and the activities expected to be carried out within this organization. Findings obtained showed that the students mostly included time and location indicating images such as doors and clocks in their usage of image, and that they used images which they weren't using in their daily life and which would give the impression of more of a cartoon.

Some views were obtained from the students who experienced the storyboard, following their experience. Accordingly, the students specified that they made sense of the storyboard, they looked through their school lives, they had multiple practices, they had experience in designing, and they contributed to themselves occupationally. As for the negative findings obtained, it was found that the subject limitation and the difficulty brought by the concern of filling 20 frames were challenging.

Discussion & Conclusion

It was found out that in terms of functionality, the students deemed school as an institution that gains them a profession, makes them self-sufficient, and prepares them for the future. Also, in the similar research carried out, it was concluded that school is an institution that provides significant contributions to individuals (Nalcaci & Bektas, 2012; Saban, 2008; Yuksel & Hayirsever, 2019). Accordingly, it can be noted that school makes positive contributions to the students' lives in numerous aspects. As challenges, it was concluded that the things challenging the students most are waking up early in the morning and spending the entire day at school. A similar result was obtained from the research carried out by Yuksel & Hayirsever (2019, p.411) on high school students, and it was found that the students deemed waking up early and staying in the same location for the entire day as negativities. In this respect, the extracurricular informal learning environments can be suggested as an alternative. In the studies of the students, different spaces such as the campus, cafeteria, classroom, dining hall, exhibition hall, and various practice workshops and the activities carried out in these locations were demonstrated and the images of door and clock occasionally accompanied this process. According to Tezcan (2018, p.330), formal education is not random, and it constitutes an organization. Within the scope of this organization, school is separated into certain spaces, and school activities are divided into certain periods. In this sense, it was seen that school is a group of activities separated into certain physical spaces and timeframes, and this formal organization of school in visual arts education is reflected in the designs.

Görsel Sanatlar Öğrencilerinin Bakışıyla Okulda Bir Gün: Storyboard Uygulaması

Suzan ARSLAN, Trakya Üniversitesi, ORCID ID: 0000-0003-1391-7937

Öz

Storyboard bir hikâyenin bir dizi panele ayrı ayrı resimlenmesini ifade etmektedir. Bu çalışmada, Resim-İş Öğretmenliği Grafik Tasarım VI Anasanat atölye dersinde “okulda bir gün” konulu storyboard uygulamasından yola çıkılmıştır. Araştırmanın amacı, Resim-İş Öğretmenliği Grafik Tasarımı VI Anasanat Dalı öğrencilerinin okula bakış açılarını ve storyboard süreçlerini ortaya koymaktır. Bu çalışmada nitel araştırma yöntemi benimsenmiştir. Araştırmanın katılımcılarını dördüncü sınıf Resim-İş Öğretmenliği Grafik Tasarım VI dersini alan altı öğrenci oluşturmaktadır. Veriler, öğrencilerin storyboard çalışmaları ve yarı-yapılandırılmış görüşmeler aracılığıyla toplanmıştır. Araştırmanın verileri tümevarımsal olarak analiz edilmiştir. Analiz sonucunda “okula bakış açısı”, “okul yaşantısının görselleştirilmesi” ve “storyboard deneyimine yönelik görüşler” olarak üç ana tema ve alt temalar elde edilmiş ve veriler bu yönde bulgulanmıştır. Araştırma sonucunda, öğrencilerin okulu meslek kazandıran, geleceğe hazırlayan, kendine yetebilmeyi öğreten ve hayatlarında devamlı yer alan bir kurum olarak gördükleri ortaya çıkmıştır. Öğrencilerin günlük okul yaşantılarını genel olarak; sabah hazırlık- okula gelme- sınıf/atölyede ders-kantin/yemekhanede yemek yeme-sınıf/atölyede ders- çıkış biçiminde ana hatlarıyla görselleştirdikleri ve okulun biçimsel organizasyonunun yansıttıkları görülmüştür. Okul yaşantısına dair storyboard uygulamasının öğrencilerde, okul yaşantısını düşündürdüğü ve öğrencilerin tasarımsal olarak deneyim elde ettikleri sonucuna ulaşılmıştır. Ortaya çıkan sonuçlar alanyazın ve benzer araştırmalarla tartışılmış ve bu doğrultuda çeşitli öneriler sunulmuştur.

Anahtar Kelimeler: storyboard, günlük okul deneyimi, görsel sanatlar eğitimi

İnönü Üniversitesi
Eğitim Fakültesi Dergisi
Cilt 24, Sayı 3, 2023
ss. 1930-1950
[DOI](#)
10.17679/inuefd.1208757

Makale Türü
Araştırma Makalesi

Gönderim Tarihi
22.11.2022

Kabul Tarihi
27.12.2023

Önerilen Atıf

Arslan, S. (2023). Görsel Sanatlar Öğrencilerinin Bakışıyla Okulda Bir Gün: Storyboard Uygulaması. *İnönü Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 24(3), 1930-1950. DOI: 10.17679/inuefd.1208757

Görsel Sanatlar Öğrencilerinin Bakışıyla Okulda Bir Gün: Storyboard Uygulaması

Storyboard, bir hikâyenin ya da senaryonun bir dizi panele ayrı ayrı resimlenmiş görsel betimlenmesini ifade etmektedir (Fraoli, 2000, s.12). Storyboard çizimlerinin ilkel zamanlardan beri var olduğu söylenebilir. Tarihsel olarak, 30.000 yıl önceki Lascaux mağarasındaki çizimler o dönemdeki insanların av süreçlerini anlatmaktadır. 6.000 yıl önceki Mısır hiyeroglafileri Mısır firavunlarının kurallarını, savaşlarını göstermektedir. 19. yüzyıldaki roman resimlemeleri ise romandaki olayların betimlemesini içermektedir. Storyboard bugünkü kimliğine ise tam olarak Disney çalışmalarıyla beraber kavuşmuştur. 1931 yılında Webb Smith'in Disney Stüdyolarında ayrı ayrı panellere olay örgüsü çizmesi bugünkü storyboard yönteminin ortaya çıkmasını sağlamıştır (Sova & Sova, 2006, s.2,3).

Storyboard günümüzde genellikle film endüstrisinde, senaryonun çekim öncesi görsel taslağı olarak kullanılmaktadır. Bu nedenle storyboard Türkçede görsel öykü taslağı ya da hikâye tahtası olarak da ifade edilir (Çetiner, 2014, s.1; Yakut, 2014, s.56). Storyboard ile senaryonun ana noktaları, çekim açıları, karakterleri, kostümü, mekânı vb öğeleri bir dizi panel içinde gösterilir. Bu durum, filmin senaryo taslağının çekim öncesinde görülmesine yardımcı olur. Storyboard günümüzde film endüstrisinin yanı sıra iş sektöründe ve eğitim alanında da yaygınlaşmaya başlanmıştır. Aynı zamanda güçlü iletişim aracı olduğu için görsel araştırma tekniği olarak da tercih edilmektedir (Sova & Sova, 2006, s.2,3).

Storyboard çizimleri temel olarak öyküsel bir yapı içinde sıralanmaktadır. Öyküler genellikle bir dizi olaylarının yer aldığı giriş-gelişme-sonuç düzleminde ilerleyen anlatılardır. Todorov'a (2011, s.45) göre öyküler tarih içinde, zamandizimsel ve nedensellik olarak birbirine eklenen kesitli birimler olarak tanımlanır. Bu anlamda storyboard, hikâye anlatımı ve görsel ifadeyi bir arada sunan entegre bir yapıya sahiptir. Görsel sanatlar eğitiminde ise storyboard öykü ve görselleştirmenin bir arada yer aldığı, çok yönlü düşünmeyi sağlayan bir pratiktir.

Walker vd'ne (2015) göre storyboardun görsel dili üç bileşene sahiptir. Bu bileşenler kompozisyon, görüş açısı ve süreçten oluşmaktadır. Kompozisyon, çerçeve içinde yer alan insan, yer ve objelerin nasıl yer alacağını ve bunların birbirleriyle etkileşimini ifade etmektedir. Görüş açısı, storyboard çerçevesindeki durumların geniş açı, orta açı ya da yakın çekim olarak yansıtılmasını belirtmektedir. Örneğin, ilk karede iki figür daha geniş açı olarak gösterilirken sonraki karede tek figür yakın çekim şeklinde gösterilir. Bu durum karedeki olayın önemini vurgulanmasını sağlar. Süreç ise storyboarddaki bir panelden diğer panele nasıl geçiş yapıldığını ifade etmektedir. Örneğin, bir panelde figür kapıya doğru yürürken diğer panelde mutfakta betimlenir. Bu süreç geçişleri izleyicide zaman dizimsel olarak hikâyenin ne anlattığının anlaşılmasına yardımcı olur.

Storyboardun içindeki öyküler kurmaca ya da gerçek olsun insan temelli bir anlatı üzerine temellenir. Bu anlatılar bir durumun keşfedilmesine, durumun ortaya çıkartılmasına ve o durumun anlamlandırılmasına olanak sağlar. Bu doğrultuda Naicker vd'ne (2020, s.126) göre storyboard eğitim araştırmalarında da yaratıcı bir yöntem sunar. Özellikle eğitim araştırmalarında bireysel deneyimlerin; imgesel, somut ve yansıtıcı biçimde görülebilir olmasına imkân tanır. Bu araştırmada ise Resim-İş Öğretmenliği 4. sınıf öğrencilerinin günlük okul yaşam deneyimlerinin görsel hikâye olarak yansıtılması sağlanmıştır.

Okullar, belli plan ve program dâhilinde bireyleri eğitmeyi amaçlayan sosyal kurumlardır. Okul sistemi eğitim-öğretim faaliyetlerinin yürütüldüğü ve öğrencinin gereksinimlerinin geniş

ölçüde karşılandığı mekânlardır. Celkan'a (2005, s.21) göre okul birtakım toplumsal görevlere sahiptir. Bunlar: öğrenciyi yetenekleri doğrultusunda geliştirmek, öğrenciyi genel ve mesleki bilgi edindirmek, öğrenci ve toplum arasındaki uyumu sağlamak ve demokratik eğitim-öğretim imkânı sunmaktır. Okul biçimsel olarak resmi, örgütlü bir sistemdir. Okuldaki eğitim rastgele olmayarak belli bir amaca yöneliktir ve bireylerin bu eğitime tam katılması beklenir.

Okuldaki eğitim-öğretim faaliyetleri bir plan dâhilinde belirli gün ve saatlere bölünmüştür. Belirlenen zaman diliminde bireylerden beklenen bu eylemlere katılmalarıdır. Zaman gibi mekân da belirli bir sistem içine yerleştirilmiştir. Bu sistemde idareci odaları, öğretmen odası, sınıflar, atölyeler, araç gereç odaları ayrı ayrı konumlandırılmıştır (Tezcan, 1985, s.293). Okul bir öğrenme yeri olmasının yanı sıra öğrencileri, öğretmenleri ve yöneticileriyle toplumsal bir kurumdur (Aydın, 1987, s.38). Okul kurumu içinde öğrencilerden bazı davranışları yapmaları beklenir. Bunlar, okula devam etme, dersleriyle ilgilenme, okul eylemlerine katılma ve arkadaşlarıyla etkileşim içinde olmalarıdır (Tezcan, 1985, s.291).

Resim-İş Öğretmenliği yükseköğretim kurumuna bağlı lisans programıdır. Bu araştırma lisans düzeyindeki Resim-İş Öğretmenliği Grafik Tasarım IV Anasanat dersinde yapılmıştır. Bu derste "Okulda Bir Gün" konulu storyboard çalışması uygulanmıştır. Storyboard çalışması 4:3 inc ebatlarında, yirmi kareden oluşmaktadır. Bu uygulama süreci 6 hafta sürmüş ve bazı aşamalarda gerçekleşmiştir. Bunlar, okul yaşantısıyla ilgili yazılı metin oluşturma, yazılı metne dayalı olarak görsel eskizler çizme, çizilen eskizleri bilgisayar ortamına aktararak renklendirme, renklendirmeden sonra çalışmayı tamamlamadır. Öğrenciler bu konu doğrultusunda kendi gündelik okul yaşam deneyimlerini kendi bireysel ifade biçimleri doğrultusunda görsel hikâye dizini olarak yansıtmışlardır.

Bu araştırmanın temel amacı Resim-İş Öğretmenliği Grafik Tasarımı VI Anasanat Dalı öğrencilerinin okula bakış açıları ve storyboard süreçlerini ortaya koymaktır. Bu temel amaç çerçevesinde aşağıdaki sorulara yanıt aranmıştır:

Resim-İş Öğretmenliği Grafik Tasarımı VI Anasanat Dalı;

- 1) öğrencilerinin okul ile ilgili görüşleri nelerdir?
- 2) öğrencilerinin okul yaşantıları nasıldır?
- 3) öğrencileri okul yaşantılarını nasıl görselleştirmişlerdir?
- 4) öğrencilerin storyboard deneyimlerine ilişkin görüşleri nelerdir?

Yöntem

Araştırmanın Modeli

Bu çalışmada nitel araştırma yöntemi kullanılmıştır. Merriam'a (2015, s.22) göre nitel araştırma temel olarak yorumlayıcıdır, bir olayı ya da durumu onu deneyimleyen bireylerce nasıl anlamlandırıldığını keşfetmeyi amaçlar. Bu çalışmada ise Resim-İş Öğretmenliği Grafik Tasarımı VI Anasanat Dalı öğrencilerinin okula bakış açıları, günlük okul yaşantıları ve storyboard deneyimleri anlamlandırılmaya çalışılmıştır.

Araştırmanın Çalışma Grubu

Araştırmanın katılımcılarını bir devlet üniversitesine bağlı Resim-İş Öğretmenliği Grafik Tasarım VI Anasanat dersini alan altı öğrenci oluşturmaktadır. Katılımcıların dördü kız, ikisi erkek

öğrenciden oluşmaktadır. Araştırmanın katılımcıları amaçlı örnekleme göre seçilmiştir. Bu bağlamda katılımcılar, grafik tasarım öğrencileri olarak storyboard çalışması yapabilecek yeterliliğe sahiptir ve aynı zamanda dördüncü sınıf olarak okul deneyimleri diğer gruplara göre daha fazla niteliktedir. Verilerin raporlaştırılmasında etik hususlar göz önüne alınarak katılımcıların isimleri değiştirilmiş ve kod isim verilmiştir.

Veri Toplama Araçları ve Süreci

Araştırmanın verileri öğrencilerin yaptığı storyboard çalışmaları ve yarı yapılandırılmış görüşmeler aracılığıyla toplanmıştır. Araştırmada, Grafik Tasarım VI dersi kapsamında öğrencilere “Okulda Bir Gün” temalı storyboard çalışmaları yaptırılmıştır. Storyboard çalışmaları 4:3 inc oranında 20 kareden oluşmaktadır. Öğrenciler bu çalışmada kendi günlük okul yaşantılarını 20 kare şeklinde görsel hikâye olarak betimlemişlerdir. Bu çalışmalar için öğrencilere 6 haftalık bir süre verilmiş ve bu süre zarfında çalışmalar tamamlanmıştır. Öğrencilerin storyboard çalışmaları ders hocası rehberliğinde gerçekleşmiştir.

Veri toplamak amacıyla öğrencilerle storyboard çalışmaları eşliğinde yarı-yapılandırılmış görüşmeler yapılmıştır. Yarı yapılandırılmış görüşme için açık uçlu görüşme soruları hazırlanmıştır. Hazırlanan görüşme soruları öncelikle uzman görüşüne sunulmuş ve uzman görüşü çerçevesinde tekrar gözden geçirilerek sorulara son şekli verilmiştir. Yarı yapılandırılmış görüşme soruları Tablo 1’de sunulmuştur.

Tablo 1

Yarı yapılandırılmış görüşme soruları

Yarı Yapılandırılmış Görüşme Soruları	
Okuldaki bir gününüzden bahsedermisiniz?	<ul style="list-style-type: none"> Gününüzün ne kadarı okulda geçiyor? Okulun yaşamınızda nasıl bir yer alıyor? Okul sizin için ne ifade ediyor?
Yaptığınız çalışma sürecinden bahsedermisiniz?	<ul style="list-style-type: none"> Çalışmanızda neler anlattınız? Çalışmanızda nelere dikkat ettiniz? İmgeleri seçerken nelere dikkat ettiniz?
Yaptığınız storyboard çalışması hakkında neler düşünüyorsunuz?	<ul style="list-style-type: none"> Olumlu/Olumsuz yanları nelerdir? Sınırlılıkları nelerdir? Neler kattı?

Yarı yapılandırılmış görüşmeye başlamadan önce öğrencilere araştırmanın amacı hakkında bilgi verilmiş ve “gönüllü katılım formu” sunulmuştur. Ayrıca görüşme öncesi öğrencilerden sözlü olarak da izin alınmış ve sözlü izinler ses kayıt cihazıyla kaydedilmiştir. Yapılan görüşmeler öğrencilerin yaptıkları storyboard çalışmalarıyla birlikte yürütülmüş ve öğrencilerin kendi çalışmalarını ifade etmeleri sağlanmıştır. Görüşmelerde öğrencilerden okula bakış açıları, okul yaşantılarına ilişkin deneyimleri, görselleştirme süreçleri ve storyboarda ilişkin görüşleri elde edilmiştir. Bu görüşmeler en az yaklaşık 12 dakika en fazla yaklaşık 28 dakika sürmüştür. Yapılan görüşmelerde herhangi bir veri kaybı olmaması için görüşmeler ses kayıt cihazına alınmıştır.

Verilerin Analizi

Bu araştırmada elde edilen veriler tümevarımsal olarak analiz edilmiştir. Tümevarımsal analiz araştırma verilerinin önceden çizilen çerçeve dâhilinde olmadan temaların, kategorilerin keşfedilerek anlamların ortaya çıktığı analiz biçimidir (Patton, 2014, s.453).

Araştırmada elde edilen verilerin analiz edilmesi bazı aşamalarda gerçekleşmiştir. Analizin ilk aşamasında, storyboard çalışmalarından ve yarı yapılandırılmış görüşmelerden veriler elde edilmiştir. Elde edilen veriler bilgisayar ortamında yazıya aktarılmıştır. Toplamda 6 öğrenci çalışması ve 38 sayfa Word dökümü elde edilmiştir. Elde edilen Word dokümanı NVIVO 11 programına aktarılmış ve analize hazır hale getirilmiştir. İkinci olarak genel anlamı çıkartabilmek amacıyla veriler baştan sona okunmuş ve öğrenci çalışmaları incelenmiştir. Creswell'e (2012, s.243) göre veri analizinin ilk aşaması, durumu saptayabilmek için verideki genel duygunun yakalanmasıdır. Üçüncü olarak araştırma soruları dahilinde veriler kodlanmış ve temalandırılmıştır. Dufour & Richard (2019, s.9, 10) göre tümevarımsal analiz süreci; ham verinin kodlanması, kodların daha geniş bir tema altında gruplanması ve ana temaların oluşması şeklinde ilerlemektedir. Araştırmanın analizinde ise öncelikle, başlangıç kodlamalar yapılmıştır. İkinci olarak benzer içerikteki kodlar kapsayıcı bir tema altında sınıflanmış ve bu temalara birkaç kelimelik tanımlayıcı isimler verilmiştir. Süreçte temalar tekrar gözden geçirilerek birbirleriyle örtüşen, benzer temalar birleştirilmiş ve bazı temalar da elenmiştir. Analiz sonucunda ise üç ana tema ve alt temalar ortaya çıkmıştır. Bu tema ve alt temalar Şekil 1'de sunulmuştur.

Şekil 1. Temalar ve alt temalar

Araştırmada Etik Hususlar

Yapılan bu çalışmada "Yükseköğretim Kurumları Bilimsel Araştırma ve Yayın Etiği Yönergesi" kapsamında uyulması belirtilen tüm kurallara uyulmuştur. Yönergenin ikinci bölümü olan "Bilimsel Araştırma ve Yayın Etiğine Aykırı Eylemler" başlığı altında belirtilen eylemlerden hiçbirini gerçekleştirilmemiştir. Araştırmanın verileri 2020 yılı öncesi toplandığı için etik kurul izni alınmamıştır. Çalışmada gönüllü katılım ilkesi esas alınarak katılımcılara araştırmanın amacı hakkında bilgi verilmiş ve veri toplama öncesi katılımcılardan gönüllü katılım formu aracılığıyla izin alınmıştır. Araştırmada yer ve katılımcı isimleri gizli tutulmuş, katılımcılar kod isimle ifade edilmiştir. Araştırmadan elde edilen veriler yalnızca bu çalışma kapsamında kullanılmıştır.

Bulgular

Yapılan araştırmanın analizi sonucunda bazı bulgular elde edilmiştir. Bu bulgular (i) okula bakış açısı, (ii) okul yaşantısının görselleştirilmesi ve (iii) storyboard deneyimine yönelik görüşler olarak üç tema başlığı altında sunulmuştur.

Okula Bakış Açısı

Yapılan görüşmeler doğrultusunda okulun bazı işlevlere sahip olduğu, bireye önemli katkılar sağladığı ve bireyin yaşamında önemli ölçüde yer aldığı bulgusu ortaya çıkmıştır. Aynı zamanda öğrencilerin alanlarından keyif aldıkları için okulu sevdikleri ancak eğitim sürecinde bazı açılardan da zorlandıkları bulgusu elde edilmiştir. Bu bulgular aşağıda sunulmuştur:

İşlevsel olarak, öğrenciler okulu mesleki ve kişisel gelişim açısından ileriye hazırlayan bir kurum olarak görmektedirler. Bu bağlamda Hakan, okulun geleceğe hazırlık olduğunu belirtmiş ve bu düşüncesini *“Okul eğitim demektir. İleriye dönük hazırlık aşamasıdır.”* sözleriyle dile getirmiştir. Melisa ise *“Hem bir meslek sahibi olmak için hem de kendi ayaklarımızın üzerinde durmak için çalışıyoruz, çabalıyoruz. Bunun da yolu okuldan geçiyor.”* sözleriyle okulun mesleki ve kişisel gelişim açısından geleceğe hazırlık olduğunu belirtmiştir.

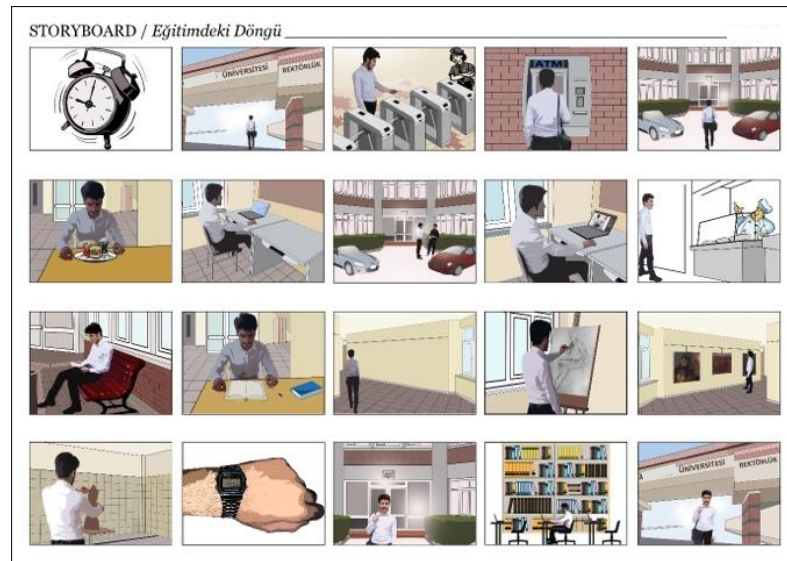
Öğrencilerin çoğu okulun hayatlarında önemli olduğunu ve hayatlarına önemli katkılar sağladığını ifade etmişlerdir. Bu durumu Tuğçe *“Hayatla ilgili her şeyi okulda öğrendim. Arkadaşlığı, dostluğu. Üniversitede en çok bir evi nasıl idare edebileceğimi öğrendim. Okulda nasıl arkadaşlarımla geçinebileceğimi öğrendim. Nasıl başarılı olabileceğimi öğrendim. Hayatı tamamen öğrettiği için hayat benim için.”* diyerek hayatla ilgili çoğu şeyi okulda öğrendiğini söylemiştir. Melisa da benzer olarak okulun hayatına katkı sağladığını *“Okul öğrenim açısından birçok şey bize veriyor... Okul olmadığını düşünüyorum hayatım boş geçirdi.”* sözleriyle ifade etmiştir. Hakan ise çoğu şeyi okulda öğrendiğini ve bu yüzden okumayan kişilere göre daha avantajlı olduğunu ifade etmiştir. Bu düşüncesini ise *“Küçük yaşta beri eğitim var. Mesela, çevremde okumayan insanlar var ve hayata geriden başlayabiliyorlar. Biz okul okuduğumuz için çoğu şeyin ne olduğunu biliyoruz. Bir sıfır önde başlamak diyebilirim.”* sözleriyle dile getirmiştir.

Okulun yaşantısındaki yeri olarak, öğrenciler 4. sınıf oldukları için okulda geçmiş yıllara göre çok fazla zaman geçirmediklerini ancak genel olarak okulun yaşamlarında hep var olduğunu belirtmişlerdir. Bu doğrultuda öncelikle öğrencilerin çoğu dördüncü sınıf oldukları için okulda çok fazla zaman geçirmediklerini ifade etmişlerdir. Hakan bu durumu *“Okuldaki bir günümüz, son sınıf olduğumuz için okulda çok dersimiz yok... okulda çok bir şey yapmıyoruz.”* şeklinde ifade etmiştir. Benzer olarak, öğrenciler geçmiş senelerinin çok yoğun geçtiğini ama dördüncü sınıfta fazla derslerinin olmadığı için sadece haftanın iki üç günü okula geldiklerini ifade etmişlerdir. Bu durumu Ülkü *“Sabah 09’dan akşam 17’e kadar genelde okuldayım. Bir gün içerisinde böyle tabii. Haftanın her günü değil. Şu an mesela okula sadece haftanın iki günü geliyorum. Sadece bir gün sabah 9’dan akşam 5’e kadar sürüyor. Diğer dersim öğlen 12’ye kadar.”* sözleriyle belirtmiştir. Melisa ise bu durumu *“Haftanın genelde bir ya da iki günü sabah akşama kadar yoğun geçiyor. Onun dışında çok yoğun geçmiyor. Çünkü ilk senelere göre derslerimiz baya azaldı. İlk ve ikinci sene çok daha yoğun geçiyordu. Sabah akşama kadar dersimiz oluyordu”* sözleriyle dile getirmiştir. Melisa yaptığı storyboard çalışmasına da *“yoğun bir okul günü”* başlığını vererek (Şekil 2) okulu yoğun bir süreç olarak yansıtmıştır. Bu durumu *“Ben okulun yoğunlukla eş değer olduğunu düşünüyorum. Benim için aslında bu sene bu kadar yoğun değil ama birinci sınıftan*

itibaren ele alırsam yoğun.” sözleriyle açıklamış ve okulun yoğun bir süreç olduğunu ifade etmiştir.

Şekil 2. Melisa'nın çalışması

Şekil 3. Fatih'in çalışması

Öğrenciler genel olarak yaşamlarının çoğunun okulda geçtiğini belirtmişlerdir. Hakan bu durumu *“Hayatımız aslında okul. Biz bu seneye kadar ara vermeden okumuşuz, gelmişiz. Sürekli her yerde okul okul okul.”* sözüyle, Tuğçe ise *“Zaten tamamı okul”* sözüyle okulun hayatını kapsadığını söylemiştir. Melisa ise okulun günlük yaşantısındaki yerini *“Genelde zaten bütün bir zamanımız okulda geçiyor. Sadece okul bitiminde dışarı çıkabiliyoruz. Eve gidebiliyoruz. Sabahtan akşama kadar okulda oluyoruz.”* sözleriyle açıklamıştır. Fatih okulun günlük yaşamında genel olarak saat 09.00 ile 18.00 arası dilimi kapsadığını ve bunun rutini oluşturduğunu belirtmiştir. Bu bağlamda storyboard çalışmasının başlığını *“Eğitimde Döngü”* (Şekil 3) adını verdiğinin söylemiş ve bu durumu *“Normalde saat 09'da derslerim başlıyor ve saat 17-18'de bitiyor. O süreci kapsadığı için eğitimde döngü dedim. Döngü dememin sebebi sürekli aynı; okula*

gel, derslere gir, çalış ve işlerini yap, bitir. Sürekli aynı şeyleri tekrarladığımız için.” sözleriyle açıklamıştır.

Öğrencilerden bazıları ilgi duydukları alanda eğitim aldıkları için okuldan keyif aldıklarını belirtmişlerdir. Ülkü bu düşüncesini *“Burada genelde sanat dersleri gördüğümüz için veya kendi alanımızdan bir şeyler gördüğümüz için onu yaparken zevk alıyorsun.”* şeklinde ifade etmiştir. Hakan ise *“Ben sevdiğim için seçtim bu bölümü. Zaten dört sene lisesini okudum. Daha sonra üniversiteye geçtiğimde başka bölümleri seç diyenler oldu. Ben dört sene bunun eğitimini aldım ilerletmek istedim ve sevdiğim bir bölüm resim, sanat.”* diyerek sevdiği bir bölümde olduğunu belirtmiştir.

Okulla ilgili yaşanan zorluklar daha çok ders öğretim elemanının anlatım tekniği ve sabah erken kalkıp bütün zamanın okulda geçmesi üzerinedir. Öncelikle Hakan öğretmenlerin öğrencileri özgür bırakmayarak, kendi çizgilerini öğretmeye çalıştığını eleştirel olarak belirtmiş ve bu durumu *“Hocalar kendi tekniklerini öğrenciye aktarmaya çalışıyorlar. Biraz daha serbest bıraksalar belki daha güzel daha etkileyici işler çıkacaktır. Biz sanat okuduğumuz için resimle duygumuzu yansıtıyoruz. O duygu biraz daha çıkabilir. Çok sınırlı kalıyoruz.”* sözleriyle ifade etmiştir. Melisa ise her öğretmenin kendi öğretim tarzının olduğunu ve yeni bir hocaların tarzına alışana kadar güçlük çektiğini belirtmiştir. Bu düşüncesini ise *“Bazen hocaların anlatma şekillerinden dolayı anlayamadığım dersler oluyor. Kendimi veremediğim dersler oluyor. Sanırım geçmişte nasıl öğrenirsen o şekilde alıyorsun. Bir anda bu hocaların kendi tarzıyla anlatması farklı geliyor bazen anlamakta güçlük çekiyorsun.”* sözleriyle belirtmiştir.

Okulla ilgili bir başka zorluk ise sabah erken kalkma ve bütün zamanın okulda geçmesiyle ilgilidir. Bu durumdan zorlandığını Melisa *“Sabah biraz erken kalkmasını olumsuz olarak görüyorum ama yapacak bir şey yok. Öğretmenlik hayatımızda da zaten hep olacak. Okulda geçecek bütün vaktimiz, buna alışmamız lazım. Üniversiteye geldim hala böyle düşünüyorum.”* sözleriyle dile getirmiştir. Benzer olarak storyboard çalışmalarında da öğrencilerin tamamının sabah erken kalkma durumunu gösterdikleri görülmektedir. Ayrıca bir diğer olumsuz durum olan çoğu zamanın okulda geçmesi de benzer olarak *“okulun yaşantısındaki yeri”* bulgusunda ifade edilmiş ve bu durum öğrenci çalışmalarına da yansımıştır. Örneğin, çalışmalarda sabah erken kalkma, öğleden önceki okul süreci, öğlen yemek yeme ve öğleden sonra ders süreci olmak üzere günün akşama kadarki bölümünün okulda geçtiği görülmektedir.

Okul Yaşantısının Görselleştirilmesi

Yapılan görüşmeler ve storyboard tasarımları doğrultusunda öğrencilerin günlük okul yaşantılarını giriş, gelişme, sonuç olarak hikâyeleştirdikleri, farklı teknikler kullanarak görselleştirdikleri ve zaman, mekân belirten karikatürize imgeler kullandıkları görülmüştür. Bu bulgular aşağıda sunulmuştur.

Storyboard çalışmalarında öğrenciler okul yaşantılarını 20 karelik aşamalarda betimlemişlerdir. İlk olarak, öğrencilerin günlük okul yaşantılarını sabah çalar saat eşliğinde uyanmakla başlattıkları görülmüştür. Sonraki 2-4 karede öğrenciler okula hazırlık amacıyla, kahvaltı, duş, diş fırçalama, giyinme, evden çıkma gibi eylemleri betimlemişlerdir. Sonraki karelerde çoğunlukla kampüse yürüme, kampüse girme, kampüste yürüme, bölüme giriş sahneleri yer almaktadır. Bölüme girişten sonra öğrenciler kendilerini derslikte ya da atölyede bilgisayarda çalışırken betimlemişlerdir. Ders arasında ya da öğlen arasında yeme içme mekânı olarak kantin ve yemekhane gösterilmiştir. Sonraki karelerde tekrar derslikler ve grafik, resim,

heykel, desen gibi çeşitli atölyelerde ders eylemleri betimlenmiştir. Son olarak, bölümden ayrılma, eve gitme sahneleri yer almaktadır. Ana eylemlerin dışında ders arasında sergi gezme, gün sonunda kütüphanede çalışma gibi aktiviteler de gösterilmiştir. Bu bağlamda, öğrenciler gün boyunca yaşadıklarını ana hatlarıyla, zaman dizimsel biçimde, giriş-gelişme-sonuç olarak hikâyeleştirmişlerdir. Aslı bu durumu “Genel hatlarla betimlemek istedim. Sabah kalkışından eve gelip yatmamla bitiyor. Bu arada yaptığım şeyleri genel hatlarıyla belirledim. Arada da okulu betimleyecek belli noktalar var. Kapılar, yemekhane vb. gibi” sözleriyle dile getirmiştir (Şekil 7). Ülkü ve Tuğçe ise bu durumu aşağıdaki sözleriyle belirtmişlerdir (Şekil 4 ve Şekil 5):

Şekil 4. Ülkü'nün çalışması

Bir gün içerisinde ne yaptığımı kendim düşünerek yazdım. Alarmla kalkıyorum sonra herkes gibi elimi yüzümü yıkıyorum sonra kahvaltımı yapıyorum, sonra burada da Yunus Emre Kapısından giriyorum. Burada okula gelme sürecim oldu. Sonra kütüphanenin orası, yemekhane sonra okula geliyorum. Sonra atölyeye eşyalarımı bırakıp, arkadaşlarla kantinde oturuyoruz. Bu karede de kantinin sadece bu bölümünü aldım. Sonra atölyede yaptığım çalışmaya başlıyorum ve devam ediyorum. Onunda aşamalarını yaptım. (Ülkü)

Hazırlanıyorum, çantamı alıyorum. Ayakkabılarımı giyiyorum. Sonra çantamı alıyorum kapıdan çıkıyorum. Sokakta yürüyorum. Geç kaldım mı kalmadım mı diye saate bakıyorum. Sonra üniversitenin kapısı, girişi. Bizim fakültemizin kapısından giriyorum. Burada çizim yapıyorum. Burada bilgisayarla uğraşıyorum. Grafik dersini konu aldığım için bilgisayarda uğraşıyorum, ödev yapıyorum. Sonrada dersteyim, not tutuyorum. Kitap okuyorum. Kantindeyim. Burada da yine atıştırıyorum, yemek yiyorum. Burada da çay içiyorum. Burada resim atölyesinde. (Tuğçe)

Şekil 5. Tuğçe'nin çalışması

Öğrencilerin hikâyeleştirme sürecinde, okulun sistematik zaman akışını; okulun dış çevresi, derslik, atölye, kantin, yemekhane, sergileme alanları, kütüphane gibi fiziksel organizasyonunu ve bu organizasyon içinde yapılması beklenen eylemleri ana hatlarıyla yansıttıkları söylenebilir.

Görselleştirme olarak, araştırmada yer alan beş öğrenci daha önce storyboard çalışması yapmadığını belirtmiştir. Bu bakımdan Fatih, Hakan ve Ülkü storyboard çalışmasını yapmadan önce araştırma yaptıklarını ifade etmişlerdir. Öğrencilerin çoğu çalışmayı oluşturmadan önce taslak plan oluşturduklarını ve bu doğrultuda genel olarak öncelikle yirmi kareyi ayarlayıp adım adım içine ne yerleştireceklerini yazdıklarını ve sonra görselleştirdiklerini ifade etmişlerdir. Tuğçe görselleştirme sürecini *"Günlük ne yapıyorsam onları düşündüm. İlk eskiz çalışması yaptım. Günlük ne yaptıysam kare kare yazdım. Uyandım, giyindim, kahvaltımı yaptım, hazırlandım, okula geldim, okulda derse girdim. Sonra bunlarla ilgili küçük resimler çalışmaya başladım."* sözüyle, Ülkü *"İlk önce metin yazdım. Her karede ne olması gerektiğini yazdım. Sonra ona yönelik çizdim. Aslında sabah yapıyorum. İlk kalkıyorum, nasıl uyanıyorum bunları düşündüm."* sözüyle ve Fatih *"Çalışmayı oluşturmadan önce, hangi sırayla devam etmeli süreç, bunları düşünüp tasarladım. 20 kareye bölerek kareleri isimlendirerek doldurmaya çalıştım. Karelerin sahnelerini oluşturmaya çalıştım."* sözüyle ifade etmiştir.

Görselleştirme sürecinde teknik olarak öğrencilerin çoğu fotoğraftan ve bilgisayardan yararlanmışlardır. Hakan ve Fatih gerçekçiliği yakalamak amacıyla fotoğraftan yararlandığını belirtmiştir. Bu durumu Hakan *"Çizim biraz daha çizgi roman havasında oluyor, tam gerçekçi olmuyor. Bende o yüzden fotoğraf çekerek başladım. Fotoğraf çektim programda düzenledim. Siyah beyaz halini de istemişti zaten hoca, bende siyah beyaza dönüştürdüm."* (Şekil 6) sözüyle, Fatih ise *"Önce çizgisel olarak hazırladım, ardından dijital ortamda renklendirdim. Kimi sahnelerde özellikle fotoğraf çektim. Fotoğraftaki mekanları kullandım ama fotoğrafı birebir kullanmadım. Fotoğraflardan faydalanarak, mekanları birebir benzetmeye çalıştım."* sözüyle ifade etmiştir. Tuğçe de benzer olarak fotoğraftan ve bilgisayardan yararlandığını *"Fotoğraflar çektim. Bu fotoğraflardan yararlandım. Bu fotoğrafları bilgisayarda resme çevirdim."* sözüyle

dile getirmiştir. Melisa ise el çiziminden ve bilgisayardan yararlandığını belirtmiş ve bu durumu “Önce elimle çizdim, bu biraz yorucu oldu ama elimde daha kolay geldi, bilgisayarda yapamadım. Elimle çizdikten sonra bilgisayara tekrar attım orada dönüştürdüm. Renklendirmesini de suluboyayla yapmayı tercih ettim.” şeklinde dile getirmiştir. Ülkü ve Aslı (Şekil 7) ise el ile çizim yapmayı tercih etmişlerdir.

Şekil 6. Hakan'ın çalışması

Şekil 7. Aslı'nın çalışması

Storyboard çalışmasını görselleştirmede, öğrencilerin genellikle saat ve kapı gibi zaman ve mekân belirten imgeleri tekrarladıkları görülmüştür. Öğrenci çalışmalarında saat genel olarak hikâyenin başlangıç karesi olarak kullanılmış ve farklı karelerde de zamanı belirtmek için gösterilmiştir. Örneğin, Fatih “Çalar saat üzerinde sabah 09’u gösteriyor. 09’u göstermesinin sebebi derslerin 09.00’da başladığından kaynaklı. Bunu ifade etmeye çalıştım.” sözleriyle saati okulun başlangıcı olarak kullandığını söylemiştir. Tuğçe ise saati farklı karelerde göstermesinin nedenini “Zaman ve okul çok önemli. Sürekli bir yerlere yetişmek zorundayız. Derse yetişmek zorundayız. Sürekli zamana göre hareket ediyoruz. O yüzden” sözleriyle ifade etmiş ve zaman-okul arasında bağlantı kurmuştur. Böylelikle öğrencilerin saati kullanarak okuldaki zamansal sistematiği tasarımlarında yansıttıkları söylenebilir. Kullanılan kapı imgeleri de genellikle

öğrenciler tarafından hangi mekânda olduklarını ve nereye girip ve nereden çıktıklarını belirtmek için kullanılmıştır. Bu durumu Tuğçe *“Bulduğum ortam belli olsun istedim. Örneğin, burada kapının girişinde güzel sanatlar eğitimi yazıyordu. Resim-İş Öğretmenliği bölümü diye. Burada da hangi okula gittiğim gözüksün istedim.”* şeklinde ifade etmiştir. Melisa ise bu durumu *“Girerken göstermek istedim, bu yüzden okulun kapısını ele aldım. Bir de çıkarken aynı kapıyı ele aldım. Aradaki bağdaşmayı kaybetmemek için aynı kapıları kullandım. Bir girerken bir çıkarken.”* diyerek kapıyı mekândan giriş çıkış olarak kullandığını dile getirmiştir.

Öğrenciler storyboard karelerini görselleştirirken hangi mekânda olduklarını ve ne yaptıklarını belli etmek için karakteristik imgeler kullanmışlardır. Bu durumu Tuğçe *“Burada resim atölyesinde, resim okuduğum belli olsun diye. Burada bilgisayar olan, grafik dersi ben demesem anlaşılmaz. Bilgisayar odasında ya da okulda bilgisayarla vakit geçiriyormuş gibi de anlaşılabilir.”* sözüyle, Aslı *“Örneğin, şuradaki koridorlarda ve şuradaki duvarda da okulun dışındaki kare kare tuğlalara yer verdim. Çok karakteristik şeyleri kullandım ki nerede olduğum belli olsun.”* sözüyle, Fatih ise karakteristik aşçı figürüne yer vermesini *“Orada aşçı kullandım. Yemekhane olduğunu belirtmek amacıyla figür odaklı olsun istedim. O karede yemekhane yazmıyor onu imgeye vermeye çalıştım.”* sözüyle ifade etmiştir.

Öğrenciler kullandıkları imgelerin etkilerini artırmak için günlük hayatta kullanmadıkları objelere yer vermişlerdir. Bu doğrultuda öğrenciler sabah uyanmak için cep telefonu yerine çalar saati kullanmışlardır. Örneğin, Melisa vurguyu artırmak için çalar saat kullandığını *“Daha vurgulu olur diye düşündüğüm için burada çalar saat kullandım.”* sözleriyle ifade etmiştir. Benzer olarak Fatih de ifadeyi güçlendirmek için günlük yaşamdan daha farklı imgeler kullandığını *“Sıradan bir ekmeği getirip de koyduğum zaman o kareyi ifade edebileceğimi düşünmedim. Simitte kullanabilirdim, çayı da kullanabilirdim ama bunu kullanmamın nedeni birazda imgeyi vurgulamak. Biraz daha dikkat çekmesi amaçlı.”* şeklinde ifade etmiştir.

Storyboard Deneyimine Yönelik Görüşler

Yapılan görüşmeler doğrultusunda, storyboard deneyimi elde eden öğrencilerin bu deneyimlerle ilgili bazı görüşleri elde edilmiştir. Bu doğrultuda öğrencilerin storyboardu anlamlandırdıkları, günlük okul deneyimlerini gözden geçirdikleri ve mesleki anlamda deneyim kazandıkları bulgusu ortaya çıkmıştır. Olumsuz olarak ise konu sınırlılığının olması ve 20 kareyi doldurma kaygısının yaşandığı görüşü elde edilmiştir. Bu bulgular aşağıda sunulmuştur.

Öğrencilerden Hakan, Tuğçe ve Ülkü öncelikle storyboard çalışmasını kendi araştırmaları dâhilinde ifade etmişlerdir. Bu anlamda öğrenciler storyboardu; film şeridi, görsel anlatı ve durumu yansıtan taslak çizim olarak tanımlamışlardır. Hakan storyboardun film şeridi olduğunu *“Storyboard, film şeridi demekmiş.”* sözüyle, Tuğçe storyboardun görsel bir anlatı olduğunu *“Çizgi film, animasyon dergileri gibi yazı kullanmadan tamamen resimlerle insanları anlattırması. Güzel bir teknik bence çünkü okumayı bilmeyen bir insan bile baktığında ne anlatmak istediğini anlayabilir.”* sözüyle ve Ülkü ise storyboardun taslak çizim olduğunu *“Şeylerin taslak çizimleri; neyin, nerede, ne olduğunu gösteren aslında bir harita gibi bir şeydir.”* sözüyle ifade etmiştir.

Öğrenciler olumlu olarak, storyboard çalışma sürecinde okul yaşantılarını gözden geçirdiklerini, çoklu pratik elde ettiklerini, tasarıma yönelik deneyim kazandıklarını ve storyboardun kendilerine mesleki anlamda katkı sağladığını belirtmişlerdir. Bu doğrultuda Ülkü ve Melisa bu çalışma sürecinde kendi okul yaşantılarını gözden geçirdiklerini ifade etmişlerdir. Bu durumu Ülkü *“Bir günde ne yaptığımı gözlemlerim. Ne yaptığımı sorguluyorsun.”* sözüyle ve

Melisa *“Bu çalışmayla bütün her şey gözümün önünden kare kare geçti, özetlemiş gibi oldu.”* sözüyle ifade etmiştir.

Tuğçe storyboardun her aşamasının ayrı pratiklerden oluştuğunu, resim ve grafik olarak kendisine katkı sağladığını belirtmiştir. Bu durumu *“Bir taslak hazırlıyoruz, plan kurmayı öğreniyoruz. Bu plana göre eskizler çalışıyoruz. Sonra bunları bilgisayara aktarıyoruz. Çizim yaptım, renklendirdim ve bilgisayar ortamında çalıştım. Bana hem resim hem grafik açısından katkıları oldu.”* şeklinde açıklamıştır.

Öğrencilerin çoğu storyboardun kendileri için bir deneyim olduğunu, ileri zamanki çalışmalar için ve mesleki anlamda kendilerine katkı sağlayabileceğini belirtmişlerdir. Bu durumu Fatih *“Ben storyboard çalışması hiç yapmadım. Bana tecrübe oldu. İlerleyen çalışmalarım da üstüne koyarak ilerleyebileceğimi düşünüyorum.”* sözüyle storyboardun deneyimsel katkısından bahsetmiştir. Hakan *“Ben grafik işiyle uğraşıyorum. Storyboard, animasyon tarzı işler çok oluyor. Belki o anlamda kendimi geliştiririm. Bize bir deneyim oldu.”* diyerek grafik sektöründe işine yarayabileceğini ifade etmiştir. Melisa ise *“İlerde öğrencilerime böyle bir çalışma yaptırabilirim. Güzel bir konu olur diye düşünüyorum. Ben yaparken sıkılmadım ve öğrencilerimin de sıkılmayacağını düşünerek, onlara böyle bir çalışma yaptırabilirim.”* diyerek öğretmenliği sürecinde uygulayabileceğini söylemiştir. Aslı ise tam tersi olarak storyboardun portfolyosuna koyacağı bir iş haricinde bir şey katmadığını belirtmiştir.

Storyboarda ilişkin olumsuz görüşlerin çoğu konu sınırlılığı üzerine olmuştur. Örneğin Fatih *“Okuldaki bir gün başlı başına bir sınırlılıktır. Yataktan kalkmak, lavaboya gitmek bu sahneleri koyabilirim. Bunları koyamadığım için bu beni sınırladı ve sahneleri nasıl dolduracağım çabasına da girdim. Ama geçtiğimiz dönemlerden faydalanarak doldurmaya çalıştım.”* diyerek okul konusunun başlı başına sınırlılık olduğunu, sahneleri doldurma kaygısı yaşadığını belirtmiştir. Hakan ise tam tersi bir görüş sunarak yirmi karenin bütünü yansıtmakta yetersiz olduğunu söylemiştir.

Tuğçe ve Aslı konu sınırlılığını eleştirerek öneride bulunmuşlardır. Bu durumu Tuğçe *“Okuldaki bir gün değil de mesela tamamen bir günüm olsaydı okulu da içine alırdım daha farklı şeyler çıkabilirdi.”* sözleriyle dile getirerek konunun tam gün olması konusunda öneride bulunmuştur. Aslı da benzer şekilde *“Derse gittiğimi resmettim ne kadar yaratıcı bir şey yapabilirimki sırada oturan insanlar. Heykel atölyesi ne olabilir daha farklı.”* diyerek okul gibi kamusal konuların yaratıcı işler çıkmasını engellediğini ve farklı şeyler resmedilmesi gerektiğini dile getirmiştir.

Tartışma, Sonuç ve Öneriler

Bu araştırmada, Resim-İş Öğretmenliği Grafik Tasarımı VI Anasanat Dalı öğrencilerinin okula bakış açılarının ve storyboard süreçlerinin ortaya konulması amaçlanmıştır. Bu amaç doğrultusunda, “okulda bir gün” konulu storyboard çalışması üzerinden altı öğrenci ile yarı-yapılandırılmış görüşme yapılmıştır. Yapılan görüşmelerin analizi sonucunda “okula bakış açısı”, “okul yaşantısının görselleştirilmesi” ve “storyboard deneyimine yönelik görüşler” olmak üzere üç ana tema ve bu temalara ilişkin alt temalar elde edilmiştir. Analiz sonucunda bulgular ortaya konulmuş ve elde edilen bulgular üzerinden birtakım sonuçlara gidilmiştir. Ortaya çıkan sonuçlar alan yazınla ve yapılan benzer araştırmalarla karşılaştırılmış ve bu doğrultuda bazı öneriler sunulmuştur. Araştırmanın sonuç, tartışma ve önerileri aşağıda değerlendirilmiştir.

Araştırma sonucunda işlevsel olarak öğrencilerin okulu meslek kazandıran, kendine yetebilmeyi sağlayan ve geleceğe hazırlayan bir kurum olarak gördükleri ortaya çıkmıştır. Aynı zamanda öğrenciler için okul; hayatı, sosyalleşmeyi öğreten, bilgilendiren, yaşamın daha nitelikli geçmesini sağlayan ve kişiyi toplumda avantajlı bir konuma getiren önemli bir unsurdur. Celkan'a (2005, s.21) göre de okul, öğrenciyi yetenekleri doğrultusunda geliştirmek, genel ve mesleki bilgi edindirmek, öğrenci ve toplum arasındaki uyumu sağlamak gibi toplumsal işlevlere sahiptir. Yapılan benzer araştırmalarda da okulun bireyi yönlendiren, bilgilendiren, geliştiren, biçimlendiren, hayata hazırlayan vb. gibi olumlu katkılar sağlayan bir kurum olduğu sonucuna ulaşılmıştır (Nalçacı & Bektaş, 2012; Saban, 2008; Yüksel & Hayırsever, 2019). Bu doğrultuda okulun öğrencilerin yaşamına birçok açıdan olumlu katkılar sağladığı söylenebilir.

Okulun yaşantıdaki yeri olarak, öğrencilerin dördüncü sene olmaları itibariyle okul yaşantılarının az olduğu ve okulda az zaman geçirdikleri ancak var olan ders günlerinin yoğun geçtiği sonucuna ulaşılmıştır. Bu anlamda öğrencilerin dönem itibariyle okulda buldukları zaman diliminin az olduğu ve sınırlı okul yaşantısına sahip oldukları söylenebilir. Genel itibariyle ise öğrencilerden okulun geçmişten günümüze kadar hayatlarında var olduğu ifadesi elde edilmiştir. Bu bağlamda, Millî Eğitim Bakanlığı (2014) mevduatına göre eğitim, günümüzde 57-68 aylık olarak okul öncesi kademeyle başlamaktadır. Bu kademeyi ilkökul, ortaokul, lise ve isteye bağlı olarak üniversite takip etmektedir. Akdeniz'e (1990, s.110) göre de okul ömrümüzün, eğitim aşamasına göre, 3/1'ini ya da 4/1'ni kapsayan, birlikte yaşayıp iyice kaynaştığımız ve yaşamın kendisi olan bir kurumdur.

Bir diğer sonuç ise okulun yoğunlukla eş değer olduğu, sabah akşam döngüsünde okulda bulunma gerekliliğinin olduğu ve serbest zamanın sadece akşam diliminde yer aldığı ifadesidir. Tezcan'a (2018, s.336) göre de okul, düzenli gitme ve belirli saatlerde sınıfta bulunma disiplinini içerir. Benzer araştırmalarda da bu durum olumsuz olarak metaforlanmıştır. Nalçacı & Bektaş'ın (2012, s.250) çalışmasında okul otoriter olarak "disiplin" kavramıyla metaforlanmış ve okulun belli saatlerde orada bulunmayı gerektirdiği belirtilmiştir. Neyişçi & Özdiyar'ın (2019) çalışmasında da benzer olarak okulun zamansal bir zorunluluk içerdiği ve hapisane, askeriye, işyeri gibi metaforlarla belirtildiği ortaya çıkmıştır. Bu bağlamda okulda bulunma disiplininin öğrencilerde olumsuz çağrışımlar yarattığı söylenebilir.

Araştırmada öğrencilerin bağlı buldukları bölümü sevdikleri ve dolayısıyla keyif aldıkları sonucuna ulaşılmıştır. Gündoğan & Koçak'ın (2017) yaptığı araştırmada da tercih edilen bölümde yer almanın okula olan bağlılığı artırdığı sonucuna ulaşılmıştır. Bu bağlamda öğrencilerin ilgi duyduğu bölümde yer alması okula bağlılığı artırdığı ve okula yönelik olumlu bakış açısı kazandırdığı söylenebilir. Dolayısıyla bireylerin yetenekleri ve ilgileri doğrultusunda yönlendirilmesi okula bağlılık açısından önerilebilir.

Öğrencilerin okul için zorlandıkları nokta ders öğretmenlerinin öğretim metotları, sabah erken kalkma ve günün çoğunun okulda geçmesi üzerinedir. Öncelikle, her ders öğretim üyesinin öğretim metodunun farklı olması ve genellikle öğretmenlerin kendi tekniklerini aktarmaları onları sınırladığı ve özgün işlerin ortaya çıkmasını engellediği sonucuna ulaşılmıştır. Bu anlamda farklı öğretmen tekniklerinin öğrenmede karmaşa yarattığı ve öğretmen tekniğinin dayatılmasının öğrencinin özgün ifadesini sınırladığı söylenebilir. Ancak günümüz yapılandırmacı anlayışa göre öğretmen rehber konumunda olmalıdır. Aydın'a (2012, s.66) göre yapılandırmacı anlayışta öğretmen; öğrenmede rehber olan, öğrenciyi seçimler yapmaya ve kendileri olmaya

yönlendiren özelliğindedir. Bu bağlamda öğretmenin rehber konumunda olarak öğrencinin kendi seçimlerini yapmaya yönlendirmesi öğrencinin kendisini ifade edebilmesine daha fazla olanak sağlayabilir.

Bir başka olarak, sabah erken kalkmanın ve bütün gün okulda olmanın öğrencileri zorladığı sonucuna ulaşılmıştır. Yüksel & Hayırsever'in (2019, s.411) lise öğrencileri üzerine yaptığı araştırmasında benzer sonuç elde edilmiş ve lise öğrencilerinin sabah erken kalkmayı ve bütün gün bir yerde durmayı olumsuz olarak değerlendirdikleri ortaya çıkmıştır. Bu konuda okul dışı informal öğrenme ortamları alternatif olarak önerilebilir. Şen'e (2019, s.3) göre müzeler, sanat atölyeleri, milli parklar gibi informal öğrenme ortamları bireylere daha esnek ve belli bir programa dayanmayan, interaktif deneyimler sunmaktadır.

Araştırmada öğrencilerin okul yaşantılarını görselleştirirken ana hatlarıyla ele aldıkları ve giriş, gelişme, sonuç olarak hikâyeleştirdikleri görülmüştür. Bu aşamalar genel olarak; sabah hazırlık-okula gelme- derse girme- kantin-yemek yeme-derse girme-çıkış sürecidir. Tezcan'a (2018, s.330) göre formal eğitim, rastgele olmayarak belli bir organizasyonu içerir. Bu organizasyon kapsamında okul, belli mekânlara ayrılmış ve okul eylemleri de belirli devrelere bölünmüştür. Bireyden de belirli zaman ve mekânda bu eylemlere katılması beklenir. Öğrencilerin çalışmalarında ise kampüs, kantin, sınıf, yemekhane, sergi salonu ve farklı uygulama atölyeleri gibi farklı mekânlar ve o mekânlarda yapılan eylemler gösterilmiş ve bu sürece yer yer kapı ve saat imgesi eşlik etmiştir. Bu anlamda okulun belli bir fiziksel mekâna ve zamana ayrılmış faaliyetler olduğu, görsel sanatlar eğitiminde de bu biçimsel organizasyonunun var olduğu ve tasarımlara yansıtıldığı söylenebilir.

Görselleştirme sürecinde, öğrenciler görselleştirmeyi belli aşamalarda gerçekleştirmiştir. İlk olarak taslak oluşturulmuş, ikinci olarak, taslağın her karesinde neler olduğu yazılmış ve son olarak farklı tekniklerle görselleştirilmiştir. Teknik olarak öğrenciler fotoğraftan ve bilgisayardan yararlanmış bazıları ise elle çizmeyi tercih etmiştir. Fotoğraftan yararlanan öğrenciler benzetme kaygısından dolayı fotoğrafa yöneldiklerini, elle çizen öğrenciler ise daha rahat ettiklerinden kaynaklı elle çizdiklerini belirtmişlerdir. Bu anlamda öğrencilerin kendilerini rahat ifade edebilecekleri, güven duydukları yöntemleri tercih ettikleri söylenebilir. İmgesel olarak ise öğrencilerin bazıları gerçekçi olurken bazıları da ifadeyi güçlendirmek ve etkiyi artırabilmek için yaşamlarından daha farklı imgelere yer verdikleri görülmüştür. Storyboard günümüzde animasyon, çizgi film ve film endüstrisinde ön taslak olarak kullanılmaktadır. Mou, Jeng & Chen'in (2013) yaptığı araştırmada da storyboard animasyon içeriği geliştirmek için kullanılmıştır. Bu doğrultuda öğrencilerin de çalışmalarında benzer etkiler verdikleri söylenebilir. Nitekim öğrenciler storyboard ile ilgili görüşlerinde storyboardu film ve animasyonla bağlantılandırmışlardır.

Araştırmada, storyboardla ilgili olumlu ve olumsuz görüşler elde edilmiştir. Olumlu görüşler, okul yaşantısını düşündürme, resim, grafik gibi çoklu pratikler yapma, grafik ve öğretmenlik bağlamında mesleki deneyim kazandırmadır. Bu bakımdan Resim-İş Öğretmenliği Grafik Tasarım derslerinde storyboard uygulaması önerilebilir. Olumsuz görüş olarak, konunun sınırlılık yaratmasıyla ilgilidir. Öğrencilerin daha serbest ya da geniş zaman diliminin konu olarak verilmesini tercih ettikleri sonucuna ulaşılmıştır. Zorluk olarak ise yirmi kareyi doldurmakta zorluk yaşanıldığı ancak tam tersi olarak yirmi karenin bütünü yansıtmakta yetersiz olduğu görüşleri ortaya çıkmıştır.

Çıkar Çatışması Bildirimi

Yazar, bu makalenin araştırılması, yazarlığı ve/veya yayınlanmasına ilişkin herhangi bir potansiyel çıkar çatışması beyan etmemiştir.

Destek/Finansman Bilgileri

Yazar, bu makalenin araştırılması, yazarlığı ve / veya yayınlanması için herhangi bir finansal destek almamıştır.

Etik Kurul Kararı

Araştırmanın verileri 2020 yılı öncesi toplandığı için etik kurul izni alınmamıştır. Çalışmada gönüllü katılım ilkesi esas alınarak katılımcılardan araştırma öncesi gönüllü katılım formu aracılığıyla izin alınmıştır. Araştırmadan elde edilen veriler yalnızca bilimsel amaçla bu çalışma kapsamında kullanılmıştır.

Kaynakça/References

- Akdeniz, S. (1990). *Eğitim sosyolojisi, toplumumuz-eğitimimiz*. İstanbul: MÜ İlahiyat Fakültesi Vakfı Yayınları.
- Aydın, H. (2012). *Felsefi temeller ışığında yapılandırmacılık*. Ankara: Nobel Yayıncılık.
- Aydın, M. (1987). *Eğitim sosyolojisi seçme yazılar*. Ankara: Hacettepe Üniversitesi
- Creswell, J. W. (2012). *Educational research: Planning, conducting, and evaluating quantitative and qualitative research*. MA: Pearson.
- Çetiner, N. (2014). *Storyboard'un film yapım sürecine katkısı, görsel algı* (Yayınlanmamış yüksek lisans tezi). İstanbul Arel Üniversitesi, İstanbul, Türkiye.
- Dufour, I. F., Richard, M.C. (2019). Theorizing from secondary qualitative data: A comparison of two data analysis methods. *Cogent Education*, 6(1).
<https://doi.org/10.1080/2331186X.2019.1690265>
- Fraioli, J. O. (2000). *Storyboarding 101: A crash course in Professional storyboarding*. Studio City, Calif.: Michael Wiese.
- Gündoğan, A. & Koçak, S. (2017). Öğretmen adaylarının okul iklimi algıları ile akademik öz-yeterlik inançları arasındaki ilişkinin incelenmesi. *Sakarya University Journal of Education*, 7(3), 639-657. <https://dergipark.org.tr/tr/download/article-file/394196> Doi: 10.19126/suje.333266
- Merriam, S. B. (2015). *Nitel araştırma desen ve uygulama için bir rehber* (S. Turan, Çev. Ed.). Ankara: Nobel Yayınları.
- Millî Eğitim Bakanlığı (MEB). (2014). *Okul öncesi eğitim ve ilköğretim kurumları yönetmeliği*.
<https://www.mevzuat.gov.tr/mevzuat?MevzuatNo=19942&MevzuatTur=7&MevzuatTerTip=5>
- Mou, T. & Jeng, T. & Chen, C. (2013). From storyboard to story: Animation content development. *Educational Research and Reviews*, 8(13), 1032-1047.
<https://academicjournals.org/journal/ERR/article-full-text-pdf/209F39A6605>
- Naicker, I., Pillay, D., & Blose, S. (2020). Restorying lived lives in educational research: Storyboarding as a creative space for scholarly thinking in narrative analysis. *Journal of Education*, 80, 126-141. <http://dx.doi.org/10.17159/2520-9868/i80a07>
- Nalçacı, A. & Bektaş, F. (2012). Öğretmen adaylarının okul kavramına ilişkin algıları. *Ahi Evran Üniversitesi Kırşehir Eğitim Fakültesi Dergisi (KEFAD)*, 13(1), 239-258.
<https://dergipark.org.tr/tr/pub/kefad/issue/59493/855104>
- Nevişçi, N. & Özdiyar, Ö. (2019). Öğretmen adaylarının okul, öğretmen ve öğrenci kavramlarına ilişkin metaforik algıları. *Erzincan Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 21(2), 50-67.
<https://doi.org/10.17556/erziefd.464080>
- Patton, M. Q. (2014). *Nitel araştırma ve değerlendirme yöntemi* (M. Bütün & S. B. Demir, Çev.). Ankara: Pegem Akademi Yayınları.
- Saban, A. (2008). Okula ilişkin metaforlar. *Kuram ve Uygulamada Eğitim Yönetimi*, 55, 459-496.
<https://dergipark.org.tr/tr/pub/kuey/issue/10342/126702>
- Solak, A. (Ed.). (2005). *21. Yüzyılda sosyoloji ve eğitim: Küreselleşme ve toplum*. Ankara: Hegem Yayınları.

- Sova, R. And Sova, D. S. (2006). Storyboards: a dynamic storytelling tool.
https://www.researchgate.net/publication/228687664_Usability_Professionals'_Association_Home_Storyboards_a_Dynamic_Storytelling_Tool.
- Şen, A. İ. (Ed.). (2019). *Okul dışı öğrenme ortamları*. Ankara:Pegem Akademi.
- Tezcan, M. (2018). *Eğitim sosyolojisi*. Anı Yayıncılık.
- Todorov, T. (2011). *Edebiyat kavramı* (N. Sevil, Çev.). İstanbul: Sel Yayıncılık.
- Walker, R., Cenydd, L., Pop, S., Miles, H. C., Hughes, C. J., Teahan, W. J. & Roberts, C. J. (2015). Storyboarding for visual analytics. *Information Visualization*, 14(1), 27–50.
<https://doi.org/10.1177%2F1473871613487089>
- Yakut, İ. (2014). Günümüzün Eğitim Ortamlarında Resimli Öykü Taslağı (Storyboard) ve Öyküleştirme (Storyline) Tekniklerinin İşlevleri. *Akdeniz Sanat Dergisi*, 7(14), 55-72.
<https://dergipark.org.tr/tr/pub/akdenizsanat/issue/27661/291605>
- Yüksel, M. & Hayırsever, F. (2019). Lise öğrencilerinin okula yönelik algılarının ve öğrenim gördükleri okullarına ilişkin duygularının belirlenmesi. *Ankara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Fakültesi Dergisi*, 52 (2), 401-434. <https://doi.org/10.30964/auebfd.526881>

İletişim/Correspondence

Arş. Gör. Dr. Suzan ARSLAN
arslinsuzan@gmail.com